

Benedictus XIV, ep. *Cognovimus*, 12 maii 1742.¹

Cognovimus in Fraternalitatis Tuae literis inveteratum Hispaniae pietatis morem, cui semper solemne, et proprium fuit, explicandum proponere Apostolicae Sedi, quicquid obscuritatis eius decreta habere videantur. Laudavimus autem Pastoralem sollicitudinem, qua sedare voluisti obortam inter aliquos tuae Dioecesis disputationem de sensu literarum Nostrarum, quibus quo pacto Ecclesiastici ieiunii lex observanda, aut solvenda sit constituimus.² Respondemus igitur postulato tuo, Nos in iisdem literis definiendum non suscepisse, an qui Ecclesiastica auctoritate ab ieiunio excusantur, non solum vetitis cibis uti, sed iussae pariter vespertinae abstinentiae fines egredi queant. Praecipimus autem Episcopis, eorumque Delegatis, ut nemini vescendi carnibus aliisque Cibis vetitis veniam tribuant, nisi sub gravi, imperata simul univae comestionis norma. Ita universale istud praeceptum pro tua spectatissima vigilantia Gregi tuo indicendum iubeto. Interea Fraternalitati Tuae, haud ignari, qua ipse excellas religione, virtute, atque in Nos Romanamque Sedem eximia observantia, Apostolicam Benedictionem peramanter imper-
timur.

[Bened. XIV Bull., tom. 1, p. 164, 165].

Benedictus XIV, const. *Etsi pastoralis*, 26 maii 1742.

Etsi pastoralis Romani Pontificis vigilantia ad omnes Christifideles longissimis etiam Locorum intervallis distantes, ac vitae, rituum, et linguarum genere inter se maxime differentes paterna charitate sese extendat, omnemque curam, ac studium adhibeat, ut ubique Terrarum Catholicae Fidei integritas, Ecclesiasticae Disciplinae nitor, probitasque morum, sarta tecta serventur; maioribus tamen Pontificiae sollicitudinis studiis in eos intendit, qui in Ditione Ecclesiastica, et in reliquis Italiae partibus, eiusque Insulis adiacentibus sive orti, sive aliunde advecti Incolae commorantur. Cum itaque factum sit, ut grassantibus iamdudum per totum Orientem, tum barbarorum infidelium immanitate, tum etiam Schismaticorum perfidia, plurimi ex Graecia, Epiro, Albania, aliisque Asiae regionibus, ad Italiam, eique adiacentes Insulas tamquam ad fidei, et tranquillitatis portum confugientes, ibidem sedes, ac domicilium collocaverint, et tam ipsi, quam eorum Filii, Graecorum mores, instituta, ritus, et consuetudines a Graecis Progenitoribus sibi traditas studiose,

¹ Venerabili Fratri, Andreae Archiepiscopo Valentiae.

² Cf. N. 308, 314.

III. Cuiusmodi sunt in primis Kalendarii Gregoriani observatio, iuxta quod iidem Graeci, et Albanenses tenentur universalis Ecclesiae ieiunia, et festa celebrare, ut, puta, ieiunium quadragesimale, Pascha, Ascensionem Domini, Pentecosten, Natalem Domini, Circumcisionem, Epiphaniam, et caetera huiusmodi, quae in Latina, et Graeca Ecclesia aequae celebrantur.

IV. Deinde Summi Romani Pontificis, et Ordinarii Loci in Missis, ac Divinis Officiis commemoratio; non Patriarcharum, neque Antistitum Orientalium, quibus nulla est in Italia, et adiacentibus Insulis iurisdictio: ubi tamen Graeco Catholico Antistiti, ex licentia Sedis Apostolicae, vel Ordinarii Loci, Pontificalia exercere permittitur, eius quoque nomen iuxta Graecorum morem post Summum Romanum Pontificem, et Ordinarium Loci commemorare liceat.

V. Tum subiectio omnibus, et singulis Romanorum Pontificum Constitutionibus, contra Sollicitantes praesertim in Confessione editis, quae in singulas Nationes universim vires suas extendunt, ac Latinos aequae, ac Graecos sua amplitudine comprehendunt.

VI. Demum dies Festos de praecepto Latinae, ubi degunt, Ecclesiae servare tenentur.

VII. Ad observationem autem ieiuniorum, et vigiliarum eiusdem Latinae Ecclesiae, si tota Loci illius Graecorum communitas, vel potior Laicorum pars cum Parochis, et Presbyteris coniuncta induci posset, optimum esset; idque absque alia Sedis Apostolicae dispensatione, arbitrio Ordinariorum relinquimus Latinorum. Non tamen ad id cogi debent, si velint ritum suum in ieiuniis sequi; cum ipsi qualibet hebdomada feria quarta, et feria sexta, ut asseritur, soleant ieiunare; neque privatis personis fas sit, ubi Parochiam Graecam habent, ibi, contra proprium ritum, Latinorum more ieiunia, et vigillas servare; sed omnes vel graece cum Graecis, vel latine cum Latinis ieiunent. Ubi vero propriam Parochiam non habent, ibi libere, et licite possunt in omnibus latino ritui sese conformare, sive Laici sint, sive Presbyteri, excepto Graeco ritu, qui in Missis, ac Divinis Officiis a Presbyteris est servandus.

VIII. Hinc ubi Parochiam Graecam habent, tolerandus est apud Graecos esus carnum die Sabbati, si sine scandalo fieri potest; in locis autem ipsorum, et inter eos tantum.

IX. Prohibentur tamen Graeci suis Famulis Latinis cibos vetitos apponere, sive die Sabbati, quando praefatis Graecis carnes comedere licet, sive alio quocumque tempore, quo Latini debent ab illis abstinere; Latini enim Famuli Graecorum latinum ritum servare tenentur.

X. Item tolerandum est, ut ad ieiunium eodem die Sabbati in Quadragesima, excepto uno Sabbato Sancto, ex antiqua traditione, non teneantur, sed dumtaxat ad abstinentiam.

XI. In ieiuniis quoque biduanis, vel triduanis, vel alias a Dioecesanis, vel in Iubilaeis a Summo Pontifice Romano indictis, dies Sabbati in eis comprehensus, vel praescriptus, in alium diem pro Graecorum plebe ab ipsis Dioecesanis Apostolica Auctoritate permittitur commutari.

XII. Verum quia pro parte dilectorum Filiorum Graeci ritus in Corsica habitantium Nobis nuper humillime preces porrectae fuerunt, ut Auctoritate

Benedictus XIV, const. *Etsi pastorales*, 26 May 1742.

V. This then is something to be applied to each and every Constitution of the Pontiffs especially those published against solicitation in confession, Constitutions which hold sway over each and every nation universally, compassing the Latin and Greek nations alike in their magnitude.

Decernentes, etc.

[Bened. XIV Bull., tom. 1, p. 167-185].

Fontes I, p. 751